

ශ්‍රී ලංකාවේ මානසික රෝගවල ඉහළ අනුපාතිකය සිදුහා යුද්ධය, දුර්පත්කම හේතු වෙයි

War, poverty cause high rates of mental illness in Sri Lanka

සම්පත් පෙරේරා විසිනි

2008 දෙසැම්බර 09

මැත ලෙෂක සෞඛ්‍ය සංවිධානයේ (ලෙෂසෞසං) වාර්තාවකින් සහ රටේ සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශය විසින් මෙහෙය වූ සම්ක්ෂනයක් මගින් ශ්‍රී ලංකාවේ මානසික රෝග ඉහළ අනුපාතිකයකින් පැවතීම පිළිබඳව අනාවරනය කෙරෙයි. දිවයිනේ දිග්ගැස්සෙන සිවිල් යුද්ධය සමග දුර්පත්කම, විරෝධීය, දුර්වල පෝෂන තත්ත්වය සහ මූලික සේවාවන්ගේ හිගකම ආදි වූ දිලිං සමාජ ආර්ථික කොන්දේසි මෙම තත්ත්වයට මූලික හේතු ලෙස වාර්තාවන් දෙකම හඳුනාගෙන ඇත.

කොළඹ පිහිටි ලෙෂෞසං ශ්‍රී ලංකා කාර්යාලයෙන් නිකුත් කෙරුණු මානසික සෞඛ්‍ය පිළිබඳ තත්තම දත්ත ලේඛනය මෙසේ අදහස් දැක්වේය: "දෙක තුනකට වඩා වැඩි කාලයක් පුරා දිවෙන යුද්ධය සහ (2004 දෙසැම්බරයේ සිදු වූ) සුනාමියේ ප්‍රතිඵල මගින් ශ්‍රී ලංකාවේ ජනගහනයේ සුවිශේෂ වසයෙන්ම එහි දුර්පත්ම කොටස්වල මානසික යහ පැවැත්ම කෙරෙහි දැඩි බලපෑමක් ඇති කරයි. ශ්‍රී ලංකාවේ මානසික සෞඛ්‍යය දත්ත පෙන්වන්නේ, සන්නද්ධ ගැටුම පැවති කාලවල උග්‍ර සහ සාමාන්‍ය මානසික ආබාධයන් වැඩිවි ඇති බවයි. මේ රට ලෙෂකයේ ඉහළම සියදිනි නසාගැනීමේ අනුපාතිකයන් සහිත එකකි."

වාර්තාව තවදුරටත් සඳහන් කළේ, "ශ්‍රී ලංකාවේ ජනගහනයේ සියයට 3ක් කුමන වර්ගයක හේ මානසික රෝගයකින් පෙළෙන බව තක්සේරු කර ඇති" බවයි. කුමන ආකාරයක හේ ප්‍රතිකාර ගැනීමක් සිදුකරන අයට සිමා වී ඇති නිසා මෙම අගය අනෙක් දත්ත සමග සැසදීමේ දී අඩු අගයක් ගනී.

2007 වසරේ දී සිදු කෙරුණු සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශ සම්ක්ෂනයේ ප්‍රතිඵල මේ වන තෙක් ප්‍රසිද්ධ කොට නැත. කෙසේ නමුත් ඔක්තෝබර මස පැවති සම්මෙන්තුනයක කළ ක්‍රියාවකදී මානසික සෞඛ්‍ය සේවා දෙපාර්තමේන්තුවේ අධ්‍යක්ෂකා වෙවදා හිරන්ති ද සිල්වා සමහර ප්‍රතිඵල සම්පාදන කළා ය. සමස්ථයක් ලෙස, ජනගහනයේ සියයට 12.3ක්, විෂාදය සහ පෙන්වාත් කම්පන ආතනික ආබාධ [PTSD] (කාරීරික තුවාලයක් මගින් ඇති වන කම්පනය) පමනක් නොව, අසීමිත ආභාර ගැනීම, හඳුසි සිදුවීම් මගින් කළබලයට

පත්වීම සහ දිරිස කාලීන සාංකාච ද ඇතුළත් වන පරිදි පලල් ලෙස අර්ථදක්වන ලද, කවරාකාරයක හේ මානසික රෝගයකින් පෙළෙසි.

2006 දී බෙදුම්වාදී දෙමල ර්ලාම් විමුක්ති කොට (එල්ටීටීඊ) සංවිධානයට එරෙහිව ආන්ඩ්ව යුද්ධය යලි දියත් කිරීම මගින් ජනතාවගේ පුලුල් ස්ථිරයන් මුහුදී සිරින කායික දුෂ්කරතා සහ මානසික ආතනින් බෙහෙවින් ඉහළ නැග තිබේ. සිවිල් යුද්ධය 1983 සිට මේ දක්වා අඩු ගනන් ජ්‍රීත 70,000ක් පමන බිජි ගෙන ඇති අතර මැත සටන් මගින් ලක්ෂ ගනනක් අවතැන්ගත කරනු ලැබේ තිබේ.

දරුණුම ලෙස බලපෑමට ලක්ව ඇති දිවයිනේ උතුරු හා නැගෙනහිර දිස්ත්‍රික්ක දැනට කේරිගෙන යන මිලිටරි මෙහෙයුම් හේතුවෙන් සම්ක්ෂනයට ඇතුළත් කොට නැත. ඒවා ඇතුළත් කළා නම්, සම්ක්ෂනයේ සංඛ්‍යා ලේඛනවල අගයන් ඉහළ යනු ඇත. යුද කළාපවලට යාබදව පවතින පලාත් තුළ යුද්ධය මගින් ඇති කෙරෙන ආතනින් පැහැදිලිව දක්නට ලැබේ.

උතුරු පලාතට මායිම්ව පවතින පොලොන්තරුව හා අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කවල PTSD පැතිරීම, සියයට 1.7ක් වන සමස්ථ දිවයිනේ අගයත් සමග සැසදීමේ දී පිළිවෙළින් සියයට 4.2 සහ සියයට 3.6 විය. හිරන්ති ද සිල්වා ගෙනහැර දැක්වුයේ PTSD තත්ත්වයන් සඳහා විධි ගනනාවක විශේෂිත ආතනි සහගත තත්ත්වයන් හේතු විය හැකි බවයි. යුද්ධයේ බලපෑමෙන් පිඩාවට පත්ව සිරින අය සඳහා විශේෂිත අවධානයක් දිය යුතු යයි ඇය ඉල්ලා සිටියාය.

වයඹ පලාතේ ප්‍රත්තලම දිස්ත්‍රික්කය තුළත් බැරපතල ආකාරයේ මානසික රෝග පැතිරීම ඉහළ මට්ටමක පවති. ප්‍රධාන විෂාද තත්ත්වයන්ගේන් පෙළෙන ජනතාවගේ ප්‍රතිඵතය සියයට 4.2ක් සහ අනෙකුත් ආකාරයේ විෂාද රෝග තත්ත්වයන් පැතිරීමේ ප්‍රතිඵතය සියයට 11.9ක් වන අතර එම සංඛ්‍යා ජාතික මට්ටමේ අගයන් වන සියයට 2.1 සහ සියයට 7.1 මෙන් දෙගුනයකට ආසන්නය. එමන්ම මෙම දිස්ත්‍රික්කය මානසික සාධක නිසා ඇති වන කාරීරික වේදනාවල (somatoform disorder) ඉහළ ම ව්‍යාප්තිය, එනම්

සියයට 3ක් වන සමස්ත අගයට සන්සන්දනාත්මකව සියයට 8.9ක්, වාර්තා කලේය.

පසුගිය මාසයේ කළ කතාවකදී සෞඛ්‍ය අමාත්‍ය නිමල් සිරිපාල ද සිල්වා පැවසුවේ, කොළඹ ගින්ලන්තයට පමණක් දෙවැනි වූ ලංකාවේ සියදින් තසා ගැනීමේ අනුපාතය සැලකිය යුතු ලෙස දියුණු වී ඇති බවයි. කෙසේ නමුත් මහු ඒ පිළිබඳව දත්ත සැපයුවේ නැත. මැතම ලෝක සෞඛ්‍යය සංවිධානයේ වාර්තාව (ලෝසොස) පෙන්වුම් කරන්නේ ශ්‍රී ලංකාවේ සියදින් තසා ගැනීමේ අනුපාතය තවමත් ලෝකයේ නරකම තත්ත්වයේ පවතින රටවල් අතර වැටෙන බවයි.

සම්ක්ෂනයට අනුව, ජනගහනයෙන් සියයට 4.2ක් තමන් මිය ගොස් ඇතැයි සිතා ගෙන සිටින අය : ඩීසච් ම්සංස්ක සාෂ්ලසදබ* ලෙස වාර්තා වේ. තවත් සියයට සියයට 1.6ක් නැතහොත් 300,000කට අධික සංඛ්‍යාවක් ක්‍රියාකාරී සියදින් තසා ගැනීමේ ප්‍රවනතාවක් ! ජ්‍රීසච් ම්සංස්ක සාෂ්ලසදබ* පෙන්වුම් කරයි, නැතහොත් සියදින් තසා ගැනීම මෙන් ම එය ක්‍රියාවට දැමීමේ සැලසුමක් ද පිළිබඳව දිගින්දිගම සිතයි.

පසුගිය ඔක්තෝබර් සම්මන්ත්‍රනයේ දී කතා කරමින්, වෙදා හිරන්ති ද සිල්වා මෙසේ පැවසුවාය: “අපරාධ, ප්‍රවන්ත ක්‍රියා හා සිවිල් ආරමුළුවල අනුපාතය, මත්පැන් හා අනෙකුත් මත්දුව්‍ය හාවිතයේ අනුපාතය, සිතාමතා තමන්ට ම ගාරීරකව හානි කර ගැනීමේ හා සියදින් හානි කර ගැනීමේ අනුපාතය” සමාජයේ මානසික යහ පැවැත්ම පිරිහිම පිළිබඳ සමහර ඇගුවුම් ය. විරුකියාව, අඩු ආදායම්, මානව අයිතින් උල්ලාසනය කිරීම්, ආතති සහගත සේවා කොන්දේසි සහ සීමිත අධ්‍යාපනය යන සියල්ල විෂාදයට හා සංකාවට තුවු දී ඇති ආතති තත්ත්වයන්ට හේතු වී තිබෙන්නේ, එමෙන් ම මෙම තත්ත්වයන්ට මුහුන දීම වචවඩාත් දුෂ්කර කරමිනි.

රාජු නොවන සංවිධානයක් වන බෙකික් නීඩිස් හි හිටපු අධ්‍යක්ෂක ක්‍රිස් අන්චිල් ද එම සම්න්ත්‍රනය ඇමතිය. ශ්‍රී ලංකාවේ කුමන හෝ මානසික රෝගයකට

ප්‍රතිකාර ලැමින් සිටින පුද්ගලයන් 42,433ක් සිටිනා බව මහු සඳහන් කලේ ය. සෞඛ්‍ය සේවාවන් මුහුන දී තිබෙන ප්‍රධාන බාධකය වී ඇත්තේ දිගු කළක සිට පවතින පුහුනු මනෝවික්තසකයන්ගේ අඩුව බව මහු පැවසීය. මූල්‍ය රටවම සිටිනුයේ සුදුසුකම්ලත් මනෝවික්තසකයන් 130ක් සහ බිජ්ලෝමාධාරීන් 63 දෙනෙකු පමනි.

බෙකික් නීඩිස් සිය වෙළි අඩිවියෙන් මෙසේ ප්‍රකාශ කරයි: “ශ්‍රී ලංකාව විශාල මානසික සෞඛ්‍ය ගැටුවලින් යුත්ත රටකි. මානසික සෞඛ්‍ය සේවාවන් නොතකා හැර සෞඛ්‍ය පද්ධතිය තුළ අව-ප්‍රතිපාදන සහිත අංශයක්ව පැවති ඇතුවා මෙන්ම දිරස කාලීන, දිගම කෙරිගෙන යන ප්‍රවන්ත සිවිල් යුද්ධය බොහෝමයක් මානසික ක්ෂතිය තත්ත්වයන්ට ද ලොව ඉහළම් සියදින් තසා ගැනීමේ අනුපාතයන්ට ද හේතු වී තිබේ.”

2009 වසර සඳහා ආන්ඩ්වේවී සෞඛ්‍යය ආයවැය එ.ජ. බොලර් මිලියන 533ක් පමනි. එනම්, ගිය වසරේ සෞඛ්‍ය ආයවැය වූ බොලර් මිලියන 525ට වඩා යන්තම් බොලර් මිලියන 8ක වැඩි වීමකි. ආන්ඩ්වී යුද වියදීම් දැවැන්ත ලෙස ඉහළ දමන තතු යටතේ පවා, සියයට 30ක පමන මට්ටමකින් නගින උද්ධමනය හා සැසදීමේ දී මෙම අය මුර්ත වටිනාකමෙන් ගත් කළ තියුණු ක්ෂේපාදුවක් නියෝජනය කරයි. රටේ දැවෙන අවශ්‍යතා සැපිරිය නොහැකි, සමස්ථ සෞඛ්‍ය ආයවැයෙන් මානසික සෞඛ්‍ය සේවා සඳහා වෙන් කර ඇති මුදල ඉතා සුපු පාඨුවකි.

මූලික සේවාවන්ගේ සහ පුහුනු වෘත්තිකයන්ගේ හිගකම ලක්ෂ සංඛ්‍යාත මිනිසුන් මුහුන දෙන මානසික ක්ෂති තව දුරටත් සංකීරන කිරීමට හේතු වී ඇතේ. ලෝක සෞඛ්‍ය සංවිධානය විසින් හඳුනාගනු ලැබ ඇති සීමිත මානසික සෞඛ්‍යය පහසුකම් සහිත දිස්ත්‍රික්ක හය රටේ දැන් පවතින යුද්ධයේ සාපු බලපැමට හසු වූ හේ මැතක සක්‍රීය යුද කළාප බවට පත්වූ පුද්ගල වීම අර්ථනාරිය.